

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniae, 1611

XXIV. De Guidone Gebennensi Episc.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64969)

De Guidone Gebennensi Episcopo.

CAPVT XXIV.

POST hanc quam præfatus sum visionem, Gebennensis Episcopus Guido in medium adducatur, & quid huic miraculo simile de eo contigerit, exponatur. Fuit hic magnæ secundum seculum, nobilitatis, & ideo multò plus quam Episcopum decuisset, vitæ dissolutionis. Nam cum esset frater Aimonis Iulesdem vrbis comitis, tam seculari generositate, quam ecclesiastica dignitate confusus, potentia atque diuitijs vndique circumfluus, plus mundo quàm Deo, magis carnalibus, quàm spiritualibus actionibus inferuiebat. Cumque multa agenda negligeret, nec facienda faceret, misericordix tamen operibus toto annisu instabat, eleemosynam largiter egentibus distribuens, esuriendos reficiens, nudos vestiens, querelas afflictorum patienter audiens, & multis pro posse benignè subueniens. Ecclesiasticas personas, & maxime quos religiosiores esse audiebat, magnificè honorabat, monachis præcipuè totum cordis sui affectum impendebat. Quibus non solum venerationis obsequium, sed multa & de rebus proprijs

confe-

conferebat. Inter quos singulari amore fratres Cluniacenses amplectebatur, & eis ob spem æternæ mercedis plurima largiebatur. Nam vt reliqua taceam quæ eis vir nobilis liberaliter contulit, sexaginta & eo amplius ecclesiarum redditus, diuersis ad Cluniacum pertinentibus monasterijs in perpetuum dedit. Hoc modo temporalis vitæ cursu transacto, in bona confessione, cum peccatorum poenitentia ac cordis contritione, sicut mihi testati sunt qui adfuerunt, ab hac luce recessit. Hunc post mortem diuerso modo plurimis apparuisse, quidam referunt. Quarum visionum quia certum auctore inueniri non valui, idcirco dubia scribere recusavi. Vnam tantum de omnibus elegi, quam propter rei probatæ fidem, dignam hic inferi iudicavi. Successor ipsius Episcopus synodum Gebennis vix anno post eius discessum exacto celebrabat. Veniebant ad eandem synodum presbyteri more Ecclesiastico, inter quos quidam boni testimonij presbyter prope-rabat. Hic in itinere casu, immo diuina voluntate à focijs aliquanto spatio separatus, obuium habuit iam nominatum defunctum Episcopum. Qui cum insolito occurfu turbatus aliquandiu hæ-

sisset,

fisset, tandem vtrum esset qui videretur
 defunctus Episcopus, ab eo quaesuit.
 Quo se verè esse respondente, presbyter
 adiecit, Et quid est (ait) Domine, vel quæ
 causa te mihi cum sis mortuus visibilem
 fecit? Ad quem Episcopus. Clementia
 (inquit) diuina, vt meæ necessitati sub-
 uenias, me tibi apparere permisit. Noui e-
 nim te ad synodum properare. Oro ergò
 vt sacrum conuentum adeas, eorumque
 me orationibus studiosè commendes.
 Laboravi enim, & multa à tēpore mor-
 tis meæ tormenta sustinui. A quibus in-
 proximo erui potero, si eorum oratio-
 nibus merear adiuuari. Dic ergò Epif-
 copo & cum eo congregatis, vt omni
 die concilij Psalmum, Misere mei De-
 us, mihi simul omnes decantent, & com-
 muni absoluteione vniuersi animam
 meam Deo commendent. Sacrificijs in-
 super salutaribus, atque elemosynis, di-
 uinam maiestatem pro requie mea pro-
 pitare contendant. Nouerint autem
 me ad agendam poenitentiam Clunia-
 cum iturum, & inde ad eandem pera-
 gendam Hierosoly-nam transiturum.
 Hæc omnia cum eis dixeris, nomen tan-
 tum meum vltimo die synodi dicendū
 reseruabis. Quæ postquam dixit, ab
 oculis;

oculis colloquentis euauit. Presbyter
verò cui hæc commissa fuerant gressum
accelerans, ad synodum venit, & vniuer-
sa Episcopo fideliter coram omnibus ex-
posuit. Cumque multos credere, quosdã
autem dubitare videret, Euangelij codi-
cem afferri rogauit, & vt cunctis fidem
faceret, iureiurando quæ dixerat confir-
maturus, manum constanter super sacrũ
volumen extendit. Quem omnes ad ea
probanda absque dubio paratum viden-
tes, eum ne iuraret compescuerunt, & qui
antea dubitauerant, omnem à corde suo
dubietatis scrupulum abiecerunt. Sed &
alter ex insperato testis surrexit, qui hæc
eadem omnia à defuncto Episcopo sibi
dicta, vniuersis admirantibus confirma-
uit. Vnde & bonæ oues mandata olim
pastoris sui benignè suscipientes, cuncta
quæ mandauerat deuotè impleuerunt, &
plurima ex abundante cordis sui caritate,
spontanei addiderunt. Hoc ab illis mihi
personis dictum est, qui omni fide digni
synodo memoratæ interfuerunt, &
ca quæ dixi, referentibus eis-
dem relatoribus au-
dierunt.